

ognjevitom vrancu hrabro vihtela prapor. Vsenaokrog so žvižgale krogle, a še zmenila se ni. Vojaki so ljubili malo bojevnico Marušo, ki je bila lepa kot angel. Z Mefodijevno sta bili vedno skupaj; kjer si videl prvo, tam je bila tudi druga. Sicer so pa v boju pomagale vse žene. Bila je prava sveta vojska. Celu Rusi so morali občudovati to junaštvo.

Zima je bila to leto posebno ostra. Okrog zakurjene peči pa je vladala topla pomlad. Hiše so bile pod varstvom debelega snega. Sovražnik je šel prezimovat v mesta. Poveljniki so zakopani v načrte in priprave. Kje je Čečvik? Vprašajte prej, kje ga ni. Največkrat se prikaže v skritem, nedostopnem kraju, ki si ga je izbral in ga oskrbuje sam in dva njegova najvišja častnika.

XIX.

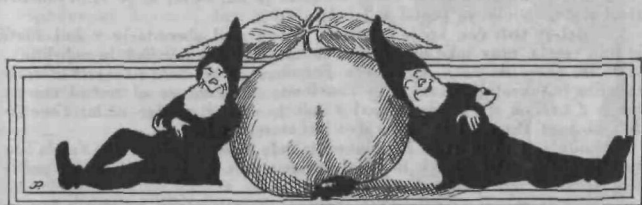
In potem ...

Junaški Čečvik je vse pripravil. Mogel je misliti, da drugo leto doseže nove uspehe. Vsi so to bolj pričakovali kot on sam. Govorili so celo, da so se sovražniki često posvetovali, da bi temu junaku ponudili mir, dogovor, ki bi bil časten in sprejemljiv za Ukrajino in za njega samega.

Toda zakon močnejšega je obveljal! Mogočni sovražnik je izrabil čas. Povrnil se je v velikem številu.

Čuli so se ugovori na naši strani: »Čemu ta boj do skrajnosti? Toda, ali more človek zapustiti svojo mater ob uri preskušnje? Ali more pustiti svojo sestro v plen sovražnikom? Ali more bežati in pustiti zaročenko, ženo, otroke, kočo in polje? Ali more človek izročiti domovino z vsem, kar mu je dragega, napadalcem, dokler mu ostaja le še kaplja krvi v žilah? Ne in ne!

(Dalje.)

Tvoj mladec sem, Kristus!

*Tvoj mladec sem, Kristus,
ti moj si Gospod,
razsvetli pomlad mi,
pokaži mi pot
do večne resnice,
in v svoje dobrote
me morje pogreznj,*

*da moja mladost bo
krasila krepost,
nevarno življenje
vodila modrost,
ki ti si jo dal
in z lučjo resnice
v srcé mi prižgal.*

Gregor Mali.